

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****ABDÜLHAKİM ALPEREN SARI BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2021/15434
Karar Tarihi : 28/1/2026

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Recai AKYEL
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
İrfan FİDAN
Yılmaz AKÇİL
Raportör : Mehmet ALTUNDIŞ
Başvurucu : Abdülhakim Alperen SARI
Vekili : Av. Muhammed Talha AYTEKİN

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, öğretmenlik çalışma izninin iptal edilmesine ilişkin işlemin mahkeme kararıyla iptal edilmesine rağmen uğranan maddi ve manevi zararların tazmin edilmemesi nedeniyle mülkiyet hakkı ile özel hayata saygı hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

A. Uyuşmazlığın Arka Planı

2. Başvurucunun öğretmenlik çalışma izni, çalıştığı eğitim kurumunun 23/7/2016 tarihli ve 29779 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 667 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınan Tedbirlere İlişkin Kanun Hükmünde Kararname (667 sayılı KHK) uyarınca kapatılması nedeniyle millî eğitim bakanı oluruyla 21/7/2016 tarihinde iptal edilmiştir. Başvurucu, çalışma izninin iadesi istemiyle 29/5/2018 tarihinde Millî Eğitim Bakanlığına başvurmuş; başvuru, Ankara Valiliği Millî Eğitim Müdürlüğü'nün (İdare) 11/7/2018 tarihli işlemleriyle reddedilmiştir.

3. Başvurucu, işlemin iptali için Ankara 12. İdare Mahkemesinde (İdare Mahkemesi) dava açmış; dava dilekçesinde eğitim kurumundan 17/7/2016 tarihinde istifa ederek iş akdini sona erdirdiğini, 20/7/2016 tarihinde ihtarname ile alacaklarının ödenmesini istediğini ve iş akdini tek tarafı olarak feshettiğini açıklamıştır. Başvurucuya göre okulun kapatıldığı 23/7/2016 tarihinde zaten okulla herhangi bir bağı yoktur.

4. İdare Mahkemesi 28/3/2019 tarihinde dava konusu işlemi iptal etmiş, Kararda başvurucunun okulun kapatıldığı tarihten önce kurumdan istifa ederek ayrıldığını doğrulamıştır. İdare, iptal kararı sonrasında başvurucuya 29/8/2019 tarihinde yeniden çalışma izni vermiştir.

5. İdare, iptal kararına karşı istinaf kanun yoluna başvurmuştur. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi (Bölge İdare Mahkemesi) 6/12/2019 tarihinde istinaf başvurusunun reddine karar vermiştir. Bölge İdare Mahkemesi kararı 23/1/2024 tarihinde Danıştay Sekizinci Dairesince onanmıştır.

B. Başvuruya Konu Tam Yargı Davası Süreci

6. Başvurucu 2/9/2019 tarihinde öğretmenlik çalışma izninin iptal edilmesine yönelik işlemin mahkeme kararıyla iptal edildiğinden bahisle maddi ve manevi zararlarının karşılığı olarak fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 20.000 TL maddi ve 10.000 TL manevi tazminatın yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle Ankara 14. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) tam yargı davası açmıştır. Dava dilekçesinde, çalışma izni iptal edilmeden önce (2016 yılında) aylık 3.500 TL maaşla çalıştığını, İdarenin hukuka aykırı işlemi nedeniyle üç yıla yakın bir süre öğretmenlik mesleğini icra edemediğini, bu süre zarfında ailesinden yardım alarak yaşamaya devam ettiğini belirtmiş; çektiği elem ve kederin tarifinin imkânsız olduğunu açıklamıştır. Başvurucu, bu gerekçelerle uğradığı hem maddi hem de manevi zararların tazmin edilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

7. Mahkeme 2/10/2020 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. Kararda; *maddi tazminat istemi yönünden* hizmet kusuruna dayalı tazminat istemlerinde tazmin edilecek zararın mal varlığında gerçek, kanıtlanabilir bir azalma veya artma olanağından yoksun kalma niteliğinde olması gerektiğini, davacının mahrum kaldığını ileri sürdüğü gelirin muhtemel zarar niteliğinde olup kesin ve miktarı belirlenebilir bir zarar bulunmadığını, *manevi tazminat istemi yönünden* çalışma izninin İdarece iptal edilmesine yönelik işlemin İdare Mahkemesinin 28/3/2019 tarihli kararıyla iptal edildiği ve davalı İdarece hukuka aykırı davranıldığı için mahkeme kararıyla belirlendiği hususu ihtilafsız olmakla birlikte İdarenin hukuka aykırı bulunan her işleminin tazminat sorumluluğu doğurmayacağını, manevi tazminata hükmedilmesinin ancak İdarenin kamu hizmetini yürütürken ağır hizmet kusuru nedeniyle ilgilinin şeref ve haysiyeti rencide edildiği takdirde mümkün olduğunu açıklamıştır.

8. Başvurucu, davanın reddine ilişkin karara karşı istinaf kanun yoluna başvurmuştur. Bölge İdare Mahkemesi 18/2/2021 tarihinde maddi tazminat istemine yönelik istinaf başvurusunu reddetmiş; manevi tazminata ilişkin istinaf başvurusunu ise kısmen kabul etmiştir. Bu kapsamda mahkeme kararının manevi tazminat yönünden davanın reddine ilişkin kısmını kaldırmıştır. Davalı İdarenin başvurucuya takdiren 5.000 TL manevi tazminat ödemesine karar vermiş, manevi tazminata ilişkin fazlaya dair talebi kesin olarak reddetmiştir. Bölge İdare Mahkemesi, yargı kararıyla hukuka aykırılığı saptanan işlemde idarenin hizmet kusurunun bulunduğunu belirtmiştir. Başvurucunun hukuka aykırılığı ortaya konulan bu işlem nedeniyle yaklaşık üç yıl süreyle işsiz kaldığını tespit etmiş, bu durumun başvurucunun manevi yönden elem ve ızdırıp duymasına neden olduğunu değerlendirmiş, manevi tazminata ilişkin şartların gerçekleştiğini kabul etmiş ve başvurucunun uğradığı manevi zararın kısmen telafisi amacıyla manevi tazminat ödenmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

9. Başvurucu, nihai kararı 1/4/2021 tarihinde öğrendikten sonra 9/4/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

10. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

11. Başvurucu, adli yardım talebinde bulunmuştur. Ödeme gücünden yoksun olduğu anlaşılan başvurucunun adli yardım talebinin kabulüne karar verilmesi gerekir.

A. Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

12. Başvurucu, 2016-2019 yılları arasında çalışma izninin haksız yere iptal edildiğini, bu süre boyunca mesleğini icra edemediğini, dolayısıyla gelir elde edemediğini ifade etmiştir. İptal kararına karşılık çalışmadığı süreler isabet eden gelir kaybının karşılığı olarak maddi tazminat ödenmediğini vurgulayarak mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde, başvuruda kabul edilebilirlik şartlarının oluşmadığı, başvurucunun mülkiyet hakkı kapsamında mülkü olmadığı gibi kendisine meşru bir beklenti oluşturabilecek somutlukta bir durum olmadığı bildirilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı yargı kararı sonrası çalışma iznini alabildiğini, çalışma izninin elinden alınması sonrası işsiz kalması nedeniyle uğradığı gelir kaybı arasında doğrudan bağlantı olduğunu açıklamıştır.

13. Başvuru, mülkiyet hakkı kapsamında incelenmiştir.

14. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

15. Öğretmenlik çalışma izninin başvurucu yönünden ekonomik bir değer olduğu, bu ekonomik değer mülkiyet hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerektiği hususunda tereddüt yoktur. Başvurucu, çalışma izninin hukuka aykırı şekilde iptal edilmesi sonucu uğradığı zararların tazmin edilmemesinden yakınmaktadır. Başvurucunun çalışma izninin iptal edilmesinin Anayasa'nın 35. maddesi anlamında mülkiyet hakkına müdahale oluşturduğunu belirtmek gerekir. Somut olayda eğitim ve öğretim faaliyetlerinin düzenlenmesi kapsamında çalışma izni verilmesinin veya çalışma izninin iptal edilmesinin kamu makamlarının kontrol ve düzenleme yetkisi kapsamında olduğu açıktır. Bu sebeple başvuru, mülkiyetin kullanımını düzenleme ve kontrol etmeye ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelenmelidir.

16. Mahkeme, başvurucunun mülkiyet hakkına müdahale edildiğini kabul etmekle birlikte bu müdahale sonucunda başvurucunun mahrum kaldığı ileri sürdüğü gelirin muhtemel zarar niteliğinde olduğunu, kesin ve miktarı belirlenebilir bir zarar teşkil etmediğini belirtmiştir. Bu çerçevede somut bir zararın bulunmadığı yönündeki yaklaşımın tartışmaya açık olduğunu değerlendirmiş ancak somut olayın özellikleri dikkate alındığında başvurucunun iddialarının müdahalenin ölçülülüğü kapsamında incelenmesi suretiyle sonuca ulaşılmamasının uygun olduğunu açıklamıştır.

17. Başvuru konusu olayda başvurucunun öğretmenlik çalışma izni eğitim kurumunun 667 sayılı KHK uyarınca kapatılması nedeniyle iptal edilmiştir. Ancak yargılama sürecinin sonunda başvurucunun anılan tarihte kapatılan kurumda çalışmadığı tespit edilmiş ve çalışma izninin iptal edilmesine yönelik idari işlem İdare Mahkemesi kararıyla iptal edilmiştir (bkz. § 4). Başvurucu, çalışma izni iptal edildiği için yaklaşık üç yıl öğretmenlik mesleğini icra edememiştir. Bölge İdare Mahkemesi, çalışma izninin hukuka aykırılığının yargı kararıyla ortaya konulmasını hizmet kusuru olarak nitelendirmiştir (bkz. § 8). Buna

karşılık Mahkeme başvurusunun mahrum kaldığını ileri sürdüğü gelirin muhtemel zarar niteliğinde olup kesin ve miktarı belirlenebilir bir zarar bulunmadığını, bir başka anlatımla somut, gerçek ve kanıtlanabilir bir maddi zarar olmadığını belirterek davanın reddine karar vermiştir (bkz. § 7).

18. Başvurucunun üç yıl süreyle öğretmenlik mesleğini icra edememesine İdarenin sebep olduğu ve çalışma izninin hukuka aykırı şekilde iptal edildiği yargı kararıyla sabittir (bkz. § 4). İdari bir işlemin iptali yönünde verilen mahkeme kararı, söz konusu işlemin hukuka aykırı olduğunu tespit etmekte ve işlemi ortadan kaldırmaktadır. Karara konu idari işlem ve bu işlemin doğurduğu hukuksal sonuçlar iptal kararı üzerine geriye etkili olarak ortadan kalkmakta ve idari işlem hiç alınmamış sayılmaktadır (*İrfan Şen* [2. B.], B. No: 2019/39177, 11/1/2023, § 52). Anayasa Mahkemesi iş müfettişliğine atanmanın geciktirilmesinin hukuka aykırı olduğunun mahkemelerce tespit edilmesine karşılık uğranılan parasal hak kayıplarının karşılanmadığı şikâyetine ilişkin bir başvuruyu *Demet Demirel ve diğ.leri* ([GK], B. No: 2019/12998, 1/12/2022) kararında incelemiştir. Anılan kararda; idari işlemin iptal edilmesi ve başvurucuların atanma işlemlerinin tamamlanması mağduriyetlerini hafifletse de tam olarak gidermediği, mağduriyetin gerçek manada ortadan kalkabilmesi için başvurucuların mülkiyet hakkının ihlali sebebiyle oluşan zararlarının da karşılanması gerektiği belirtilmiştir (*Demet Demirel ve diğ.leri*, § 42; sürücü belgesinin alınmasına yönelik işlemin mahkeme kararıyla iptali sonrası uğranılan zararların tazmin edilmemesinin mülkiyet hakkını ihlal ettiğine yönelik olarak bkz. *Ali Örs* [2. B.], B. No: 2020/17774, 18/9/2024).

19. Başvurucu; çalışma izni iptal edilmeden önce aylık 3.500 TL ücretle çalıştığını, söz konusu iznin iptal edilmesi üzerine yaklaşık üç yıl boyunca mesleğini fiilen icra edemediğini, çalışma izninin yeniden tesis edilmesinden kısa bir süre sonra ise 3.800 TL ücretle yeniden istihdam edildiğini, buna ilişkin iş sözleşmesi ve benzeri belgeleri dosyaya sunmak suretiyle ortaya koymuştur. Bu suretle başvurucu, hukuka aykırı idari işlem nedeniyle uğradığını ileri sürdüğü gelir kaybını somut verilerle desteklemiş ve maddi zararlarının tazminini talep etmiştir. Öte yandan idarenin yargı kararıyla hukuka aykırılığı tespit edilen çalışma iznini sonradan iade etmiş olması, tek başına ihlalin tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırıldığı ve idarenin bu konudaki yükümlülüklerini bütünüyle yerine getirdiği şeklinde değerlendirilemez. Zira idari işlemin hukuka aykırı olması nedeniyle başvurusunun uzun bir süre çalışma ve gelir elde etme imkânından yoksun kalması maddi zarara yol açmıştır. Bu itibarla ihlalin tam anlamıyla giderildiğinden söz edilebilmesi için yalnızca hukuka aykırı işlemin ortadan kaldırılması yeterli olmayıp söz konusu işlemin uygulanması nedeniyle başvurusunun uğradığı ve belgelerle ortaya koyduğu maddi kayıpların da tazmin edilmesi gerekmektedir.

20. Sonuç olarak yargı mercilerince kazanç kaybına ilişkin zararların tazminine olanak bulunmadığı yönünde yapılan değerlendirme, bu zararların yalnızca muhtemel nitelikte olduğu ve somut biçimde ortaya konulmadığı gerekçesine dayanmaktadır. Ancak bu yorum, başvuru açısından şahsi ve orantısız bir külfet doğurmuştur. Başvurucunun uğradığı zararın tamamen görmezden gelinmesi bireysel yükün kamu yararına göre aşırı bir düzeye ulaşmasına neden olmuştur. Bu durum, mülkiyet hakkının korunması ile kamu yararının sağlanması arasında gözetilmesi gereken adil dengeyi başvuru aleyhine bozmuş; dolayısıyla yapılan müdahale ölçülülük ilkesini ihlal etmiştir.

21. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

B. Özel Hayata Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

22. Başvurucu, İdarenin kusurlu işlemi nedeniyle çalışma izninin iptal edildiğini, üç yıl süreyle öğretmenlik mesleğini icra edemediğini, lisans mezunu, kariyer meslek sahibi bir kişi iken bir anda niteliksiz ve tecrübesiz bir lise mezunu hâline geldiğini vurgulamış; uğradığı manevi zararların karşılığı olarak ödenen 5.000 TL tazminatın çok düşük olduğunu, maddi ve manevi bütünlüğünün korunması hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

23. Başvurucunun şikâyetinin çalışma izninin iptal edilmesi sonrasında üç yıl çalışmaması nedeniyle öğretmenlik mesleğini icra edememesi ve bu müdahaleden kaynaklanan zararının idari ve yargısal süreçlerin sonucunda giderilmemesine yönelik olduğu görülmüştür. Başvurucunun mesleğini yapamaması suretiyle iç dünyası ile sosyal çevresinde yaşadığı kayıplar dikkate alınarak başvurunun bu kısmı özel hayata saygı hakkı kapsamında ele alınmıştır.

24. Özel hayata saygı hakkı Anayasa'nın 5. maddesiyle birlikte değerlendirildiğinde devlete pozitif ve negatif ödevler yükler (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2012/752, 17/9/2013, §§ 50, 51). Devletin pozitif yükümlülüğü ihlali önlemeyi ve gidermeyi temin edecek şekilde gerekli usule ilişkin güvenceleri sunan idari veya yargısal süreçleri işletme, bu suretle yargısal ve idari makamların etkili ve adil bir karar vermelerini sağlama sorumluluğunu içermektedir (*Semra Özel Üner* [1. B.], B. No: 2014/12009, 26/10/2016, § 36; *R.E.* [2. B.], B. No: 2018/36513, 23/11/2022, § 46). Söz konusu yükümlülük, idari ya da yargısal makamlarca ulaşılan sonuçların hakkın içerdiği güvenceleri koruyacak şekilde ilgili ve yeterli gerekçelerle açıklanmasını gerekli kılar (*Mehmet Bayrakçı* [1. B.], B. No: 2014/8715, 5/4/2018, § 71).

25. Somut olayda öğretmen olan başvurunun çalışma izninin iptal edilmesine yönelik işlemin hukuka aykırı olduğu yargılama makamları tarafından tespit edilmiştir. Başvurucunun bu hukuka aykırılığa dayanarak talep ettiği manevi tazminat istemi kısmen kabul edilmiş, kısmen reddedilmiştir. Nihai kararı veren Bölge İdare Mahkemesi İdarenin hizmet kusuru olduğunu, başvurunun hukuka aykırılığı ortaya konulan bu işlem nedeniyle üç yıla yakın işsiz kaldığını, böylece başvurunun manevi yönden elem ve ızdırıp duymasına sebebiyet verildiğini tespit etmiş ve manevi tazminata hükmedilmesi gerektiğini belirtmiştir.

26. Uğranıldığı ileri sürülen zararın varlığı ile bu zararın giderilmesinin zorunlu olduğu iddiasına dayalı olarak açılan tazminat davalarının yüzeysel ve şekli değerlendirmelerle sınırlı kalınmaksızın, olayın tüm maddi ve hukuki boyutları dikkate alınarak yeterli derinlik ve özen içinde incelenmesi zorunludur. Özellikle dava konusu olayın kendine özgü koşulları gözetildiğinde idari işlem veya eylem nedeniyle kişinin özel hayatı kapsamında korunan değerlerinin ve manevi bütünlüğünün ihlal edildiğinin açıkça ortaya çıktığı hâllerde, meydana gelen zararın tazminine hükmedilmesi hukuk devleti ilkesinin ve etkili giderim yükümlülüğünün bir gereğidir. Somut olayda başvuru hakkında tesis edilen idari işlemin sonradan hukuka aykırı olduğunun yargı kararıyla tespit edildiği ve başvurunun bu işlem nedeniyle uzun bir süre mesleğini icra edemediği anlaşılmıştır. Bu süreçte başvurunun çalışma ve mesleki faaliyette bulunma imkânından yoksun bırakılması nedeniyle manevi zararlarının doğduğuna ilişkin iddialarının dayanaktan yoksun olduğu söylenemez. Bu itibarla hukuka aykırı olduğu saptanan işlemde kaynaklanan bir zararın doğduğu hâllerde mahkemelerin ihlalin sonuçlarını ortadan kaldırmayı ve giderimi sağlamayı temin edecek şekilde bir yargılama yürütmesi, sonuca ilgili, yeterli ve denetlenebilir gerekçelerle ulaşması beklenir.

27. Bu çerçevede başvuruya konu tam yargı davası bütüncül olarak değerlendirildiğinde başvurucunun zararın kaynağı olarak ileri sürdüğü olguların ve zararın neden olan sürecin mahkemelerce tespit edildiği, başka bir ifadeyle zararın sebebine ilişkin maddi vakıalar yönünden yeterli belirlenmelerde bulunduğu görülmüştür. Ne var ki zararın varlığı ve idari işlemin hukuka aykırılığı ortaya konulmasına rağmen zararın giderimi aşamasında başvurucunun temel hak ve özgürlüklerini koruyucu, etkili ve orantılı bir yaklaşımın benimsendiği söylenemez. Zira başvurucunun hukuka aykırı olduğu yargı kararıyla tespit edilen idari işlem nedeniyle yaklaşık üç yıl boyunca mesleğini icra edemediği hususu karşısında yargı mercilerince ulaşılan sonucun uğranılan zararların gerçek boyutunu karşılayacak nitelikte olmadığı görülmektedir. Bu kapsamda hükmedilen manevi tazminat miktarının başvurucunun somut olgu ve tespitlere dayalı olarak maruz kaldığını ileri sürdüğü manevi zararlarını telafi etmekten uzak kaldığı dolayısıyla başvurucunun mağduriyetinin giderilmesi bakımından yeterli ve etkili bir giderim sağlamadığı sonucuna varılmıştır. Bu itibarla başvuruya konu davada verilen kararın ihlalin tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılması ve ihlalin doğurduğu zararların telafisi bakımından yetersiz kaldığı değerlendirilmiştir. Böyle bir durumda başvurucunun özel hayata saygı hakkı yönünden devletin pozitif yükümlülüklerini yerine getirdiğinden söz etmek mümkün olmayacaktır.

28. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

29. Başvurucu; ihlalin tespiti, yeniden yargılama yapılması, 250.000 TL maddi ve 100.000 TL manevi tazminat ödenmesi talebinde bulunmuştur.

30. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100). Diğer taraftan ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Adli yardım talebinin KABULÜNE,

B. 1. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

C. 1. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

2. Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkı ile özel hayata saygı hakkının ihlallerinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara 14. İdare Mahkemesine (E.2020/952, K.2020/1714) GÖNDERİLMESİNE,

E. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

F. 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

G. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

H. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 28/1/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.